

Serhat Sungur

- şiirler -

Yayın Tarihi:

31.07.2025

Yayınlayan:

Antoloji.Com Kültür ve Sanat

Yayın Hakkı Notu: Bu e-kitapta yer alan şiirlerin tüm yayın hakları şairin kendisine ve / veya yasal temsilcilerine aittir. Şiirlerin kopyalanması gerçek veya elektronik ortamlarda yayınlanması, dağıtılması Türkiye Cumhuriyeti yasaları ve uluslararası yasalarla korunmaktadır ve telif hakları temsilcisinin önceden yazılı iznini gerektirir. Bu doküman, şairin kendisi veya temsil hakkı verdiği kişinin isteği  zerine Antoloji.Com tarafından, şairin veya temsilcisinin beyanları doğrultusunda yayınlanmıştır. Bu dokümanın yayınlanması kullanılması dağıtılması kopyalanması ile ilgili husularda ve şiir içerikleri ile ilgili anlaşmazlıklarda Antoloji.Com hiç bir şekilde sorumlu ve taraf değildir.

Serhat Sungur

Serhat Sungur, 1982 yılında Halfeti’de doğdu. İlk, orta ve lise eğitimini Kahramanmaraş’ın Pazarcık ilçesine bağlı Narlı kasabasında tamamladı. Erken yaşlarda tanıklık ettiği coğrafi ve toplumsal kırılmalar, yazınsal yönelimlerinin zeminini oluşturdu. Eğitimini Avrupa’da sürdürdüğü sırada yarım bırakıp yurda döndü; İstanbul Üniversitesi Siyaset Bilimi ve Uluslararası İlişkiler Bölümü’nden mezun oldu.

Serhat Sungur’un şiiri, yalnızca estetik bir dil arayışının değil; aynı zamanda tarih, kimlik, bellek ve aidiyet ekseninde gelişen kolektif bir sorgulamanın alanıdır. Onun dizelerinde, bireysel acılarla toplumsal travmalar iç içe geçer; bastırılmış diller, unutulmuş yüzler ve suskunlukla örülmüş hikâyeler konuşmaya başlar.

İlk şiir kitabı Muhalif Düşler (2015), ardından gelen Marîn (2018) ve Yitirilmemiş Kadınlar (2020), Serhat Sungur’un politik duyarlılıkla örülü poetikasını, zamanın tortusunda dirençle ilerleyen bir hafıza çabasına dönüştürür.

Türkiye Yazarlar Sendikası (TYS) üyesi olan Serhat Sungur, şiiri bir tür entelektüel ve etik sorumluluk alanı olarak konumlandırır. Yazdıkları, yalnızca edebiyatla değil; aynı zamanda vicdanla, tarihsel adaletle ve hatırlama iradesiyle konuşur.

Abet

Şözler ve bağırışlar vardı sokakta
İçin için titreyen çocukların elleri boş,
Rastgele seviřmeler yařanıyordu ta derinden özlemin,
Vicdani durumlar zikir etmiş durumda,
Rüzgârda savrulan gemiler gibi yersiz
Koşuşturan bedenler Dağılan ruhlar arasında
Karaya oturmaya yakın limandan habersiz,
Özlem ise olmadığı kadar abet,
Aşk da vardı elbet,
Hiç gelmemiş gibi varılan ,
Sonu hüznölü bir mabet.

Serhat Sungur

Asık Suratlı Bedenler

Yalnız kaldığım gecelerde,
asık suratlı bedenler gördüm,
sen çaldığın için gündüzleri,
bir de,
içimden konuştuğum,
sana söyleyemediğim dizeleri,
baskına uğrayıp, yanıldım, ağladım.
Mahşeri kalabalıkta, mahpus şehirlerde,
Mülteci gibi umutla çıktım yolun sonunu görmeden,
aynı aya bakarak, güneşi takmadan,
bulutlarla süzülüp, rüzgarlara karıştım
ama bir yağmur damlası olamadan düştüm,
ana rahmine düşer gibi toprağa,
fidan veremedim mesela, ağaç olamadım.,

Senin bıraktığın gecelerdeki savaştığım anıları,
yandaş umutlara gömdüm,
daha olamadığım ağladığım yarınlarıma,
Şıgdıramadım o anda olanları,
İsyancı sırları,
İsyana teşvik asık suratları.

Serhat Sungur

Beklemesin

Ağaç ve sen hep aynı yerdesiniz
Gözüm önü bakıyorum
Yine daldım
Sen gittin gideli
Yetişmemiş sevgilerle kaldım
Hangi dalına dokunmaya uzansam
Dalarım hayallere
Hatıraya vesile gülücük
Hayra yorulan söz gibiydi senden olan Avunmuyorum artık işte
Son varlığı bırakalı geçmişe
Yolladım hüzne
Gidiyorum kadın
Daha gelmem
Bekleme
Söyle ona
Ağaç da beklemesin
Tabii sen de

Serhat Sungur

Devrimcinin İlahisi

Hazırız haksızlığa karşı gelmeye
Rahatlara sıkıntı vermeye
İhanete uğramışız
Yolda kalmışız
Yıkılmışız hikâye
O erkek haykırışlar
Hep o ayıby işaret eder
Biz geldik
Üstü çizilmiş kişiler
Bu puslu hava yakıyor genzimizi
Meydana sığmaz gölgelerimiz
Biz sert esen poyrazdan korkmadık
Bundan sonra da korkacak değiliz

Ey gövdemizin vurulan Hümaları
Ey kadınlar, ey işçiler, ey köylüler
Ey dünyanın bütün duvarları
Biz geldik yazılar yazmaya
Biz el ele tutuşmuş çocuklarız
Kolaya kaçmadık
Sıkılmış yumrukları
Kaldırırız havaya
Karanlık sözlere
Toprağa bulaşan kana
Rızasız sevdaya
Direnin hadi diyoruz
Korkma ey şehir ahalisi korkma
Siz de gelin
Hadi girin bu amansız dövüşe
Milat öncesi kavgaya

Serhat Sungur

Devşirme Aşklar Zamanı

İçin için susup,
Yüreğinde darağacına gönderdiği o sevişmeleri haykırmadan,
Bütün doğurganlığı ile küsüp,
Gönlü gibi sevdiği o dizelerin,
Şiirlere karışmasını izledi.
Gülüşünü kaybettiği yere bakmadı bile.
Gördüğü tarifsiz acı,
Umutsuz yalvarışlardı hep.
Döndü durdu etrafında.

Kokusunu arayıp,
Teriyle ıslandığı o yatakta öldürdü masumları.
Resmini yüreğine karaladığı anıyı,
anmadı,
onsuz da oldu
velveleye vermedi kaderi.
Aslında hep onla savruldu rüzgarda.
Kadın gibi sevip,
Biz diye çıktığı yolda yalnız kaldığı gün,
Er gibi öldü o mecliste.

Serhat Sungur

Fırat'ın Kızları

Küçükken taşa takılan çocuk,
Büyüdü adaba takıldı,
Ya olursa diye bakan ninenin ağıtları dağladı cemaati
İçinde dolanan kan gibi
yayıldı Yayıldı nefret,
O Hazin baktığı dağlara, olmamış küfürler etti o.
Kırmızı toprağa kan mı bulaştı?
Böyle baktı yabancı adaba,
Bağırdı ve eskidi yüzü...
Gülümsemeden duran tablo,
Hep orda durdu,
Ve yağdı yağmur toprağa...
uçsuz Uçsuz bucaksız sonsuzlukla bakışırken
ardı sıra duran dağlara.,

Bekledi ve haykırdı Fırat'a
Kara gözlü kızlar,
Sulh dediler ağızından döküldü kelimeler;
gitti yarınlar...
Durmadı ataerkil beden vurdu sineye dağladı ovayı.
İsyanın bini bin para,
Ağıtlar coşkulu, gözler kuru.
Ve geldi kadı...
Dengbej başladı
Sonra bir daha susmadı...

Serhat Sungur

Gavur Dağı Türküsü

Gavur dağının
Ardı karayazıdır
Altı üstü yok
Esen yeller bizimdir
Bu işitilen
Dostun sazıdır
Dost gelmez ise erkâna
Meclis sizindir

Gavur dağı içinde ne ararsın
Yongan az gelince dostu sorarsın
Yaptığın artık divana kalmasın
Gelen gelsin
Kalan kalır diyen
Erenler sizindir
Dadaloğlu der ki ölen ölür
Kalan sağlar bizimdir

Serhat Sungur

Jazz üstü şiir

I.

Bakışında Anlam var
Anla beni gör gibi
Duyguları aç
Kara kuru kıtadan Gelmiş Kara kız
Zifiri karanlıkta Görünmüyor ansız
Ne aş var
Ne aşk var Demiş bir de Hadsiz hesapsız
Sana renkli diyorlarmış o kıtada
Beyaz İsa'ya inananlar
Onun kelimelerinden korkanlar

II.

Birden hususi
"Southern trees bear a strange fruit" diye başladı
Ezgili ses sahibi özcesi
Gökkuşağına döndü içimde taammüden
Bir ben mi anladım sonradan öğrendiğim dilini Neden anlamadı oranın insanı evvelden
Bitirmiş mi peki Bitirmiş gibi Devam et yeniden Durma,
yüksek ses ile söyle
Bağır haykır gönlünden geçeni
Kara kız İçli şarkılarını Yeni dilinde söylüyor İçinden devam ediyor Bu sefer de cazsız
Çok acı,
çok gerçek
Yandı içim
Onun gibiyim
Halkı gibiyim
Parça pürçek

Serhat Sungur

Kızıl -ay-

Doğusu haksız neden,
Direnişi nedenli,
Ölümü nedensizdi.
Geceleri siyaha o boyamadı.
Hangi acıyı hissetse
Görür,
Zulme direnir,
Sevince ortak olurdu.
Derinlemesine
Sürekli acınası halleri vardı.
Biri diğerini üzmeyen sözü
Amaçlı düşünceleriyle
Yine her hüznün bekçisiydi o.
Velhasıl beraat verirdi
Öksüz olan
Akşamdan kalma durumlarına.
Haksız olan senliyi de,
Haklı olan benliyi de iyi bilirdi o.
Tarafsızlık üstün niyeti
İlkesi oldu.
Yoldaşlar diye her cümlesine
Başlarken,
Kulak kabartır
Pür dikkat
Ona bakardım.
Paragraf açar gibi bölen
Cümlelerini,
Coşkun
Duygularıyla bütünleştirirdi.
Uzun Uzun satırlara başlardı
Yazmaya başlayınca.
Birde o kadar güzel diki.
Sana baktığında,
Sözler kıyafetsiz kalır
Gözler hayale daldı sanki.
Onu gördüğünde fikirler
Hep o anda devşirilen anlamlarıyla
Sıraya girerdi.
Kalp atışı bir adım daha yaklaşırdı
O gizlenen sevda içerde.
Nerde durduğumu göremedim onda
Ama,
Ne olduğu hep bende kaldı.
Sen şimdi o hatıralarına bakıyor,
Unuttum sanıp yakınıyorsun ama,
Ben hep onlaydım , onunla kaldım.
Bir ondan kalan
Uç fidanı,
Birde
Hafif güldüğü
Bana döndüğü
O ağaç altını

Unutmadım, unutamadım.

Serhat Sungur

Lazi Bozo

Yaylaların ağacına,
Saçlarının kızılına,
Gözlerinin elasına vurulduğum yerde,
Sen O masalların içinde doğmuştun.
Çıkıp gelmiştin ülkeme,
Hüküm sürmeye,
Esir düşmüş ,
Ansızın sevmiştim seni ,
Sen deniz kıızıydın ,
Ben ise gökyüzü gibiydim,
Senin yarı insan yarı deniz,
Benim ise Masmvaviydi Araf'ım.

Sen inadınla ,
bitmeyen Bitmeyen yağmurlarda,
sana Sana bakardı aşk tarafım,
Ben tarafım
Sen öncesi
Bozkır gibiydi,
Ağıtı bol
Yeşilsiz,
Sen tarafım,
ben Ben öncesi
Fırtınaya dalıp,
Yeşillenmişti,
kadimden Kadimden beri
O yaylada.

İşte sendeyim Zigana ,
geliyor Geliyor de ona,
Hırçın dalgalara karışmış
Savrulurcasına,
Sen bana benzeyip,
ben Ben gibi çalmaya başladığın anda ,
Sevdaluk ise
Biz çalıyordu,
Horona duruyorduk o tulumda.

Serhat Sungur

Nare'ye Ağıtlar

Sarı saçlı mavi gözlü ,
Sen de mi ölürsün güzelliğinle,
Sen de mi bulursun beni
O sahipsiz yıkkında,
Sen de mi yakarsın beni
kömür ateşinde kor misali,
Oy Nare oy
Nenemin ağıtlarıyla sarıldın,
Ne bahtsızdın ki,
Ne güzeldin ki,
ona Ona yad oldun,
şimdi Şimdi nereye gidersin,?..

bu amansız savaşta
bu zamansız dünyada
ne olursun sen ,
Oy Nare oy
sana Sana kıyan cellat
sana Sana kıyan namsız
erliğini Erliğini mi unutmuş?
kalk Kalk gidelim ,
eve Eve gidelim ,
aş Aş ver, ocak yak
güz Güz günüdür Nare
yas Yas günüdür Nare
Oy Nare oy....

Serhat Sungur

Paralel Evrende -I-

İki eşit araftayız
Bilmiyoruz hangi taraftayız
Dejavuya ne hacet
Bir taraf senle
kızıl günlere müheyya
Diğeri katıksız angarya

Serhat Sungur

Paralel Evrende -II-

Bu ölümsüz aryada
Metruk isek darıdünyada
Ya kavilya bir âşık olacağız
Ya kumanyasız bir eşkiya
Kalmasın bize lotarya

Serhat Sungur

Tragedya

Arkasından konuşulmaz gitmişin ama
O yoksun kelimeler onsuz kaldı
Naftalinlemiş acıları zamanı geldiğinde açıp üzerine alırdı ki
Ruhunu gömdüğü o meskûn mahalde bıraktı her şeyi
Bulmasınlar diye
Öyle bildiğin gibi değil işte
Asayışı sağlamaya çalışan bir bekçiydi mazisinde
Bir kulak inlemesi kıvamı serenatla kalbi doldu Ve sonra tarumar olan kanadı kırık bir
çinte kuşu oldu o
Söylenecek sözlerin hepsi Gitti onla artık kalmadı
Az daha gam yüklenmiş olsa
Az daha melankolik olsa
Nasıl bilirdik ki
Sorgulamayalım artık
İyi bilirdik diyelim bitsin
Ya da diyebiliyorsak
Deli bilirdik diyelim gitsin

Serhat Sungur

Yıllara Düşenler

Hep gördüğüm yolda
Görmediğim yıllara yürüdüm
Geceler ne kadar uzun bilir misin?
Sen ne kadar bendesin bilir misin?
Aynaya bakmayı
Kendimi sevmeyi unuttum
Beyazlara da alıştı gözlerim
Yalan yok
Ben yıllara sen göçlere alıştın
Bu işin ameli
Göç oldu Güç olmadı nezdinde
Döndün durdun görünürlerde ama
Sevgi nasıl unutulur sence
Kaçıp gizlenerek mi başka yerde
Hatıralar bitmeye durunca gözüm önünde
Seni düşündüm en nihayetinde
Harap etme kendini üzülrüm
Eğleme sen hiç beni de
Yıllara düşünce hatırlayacaksın zaten
Yavaş yavaş sana geliyor eli belinde

Serhat Sungur

Yistambılakue

I.

Bakmakla görünmeyen aşkı içinde,
Sözünde yağmur damlası edası,
Kaybetmeyeceği sözü hep o ağıttaki hüzün olandı,
Akanda.

İşte onun,
Yaşlı Kafkas Dağlarında koşanlardan biriydi atası.
sonra Sonra bulamadılar o dağları,
Bedene vurulmuş damga ile gezdiler ücralarda,
şenşakrak Şen şakrak danslı güzel insanları,
Sevilmişlikleri az,
Meşru savunma halleri yok,
Durumları vahimdi.
Bindirilip takaya,
Sürüldüler Anadolu'ya.

II.

Duruşunda bürümüş olduğu ovaların sakinliği olandı,
Akanda.
Koynunda ölen çocuğunu Karasu'ya bırakan kadına
benzetirdi Benzetirdi hep kendini,
arkasında Arkasında duran olunca.
Onun için hiç arkasında olmadı kalanlar.
Sadece anılar,
gelmeyecekti Gelmeyecekti artık o eski günler,
yeni Yeni hükümler doğrultusunda
bilmedik Bilmedik yeni yerleri, yeni sevgileri ,
vatan Vatan eylediler.
Yaşadığı dağı, ovayı
Yaşlı Kafkas dağına benzetti çoğu sonra,
çok Çok zorlandılar,
ama Ama zorlamadılar.

III.

Unutulmuş olan bu alemin ardı sıra gelmiş,
Mezara bakan şahitlerindendi,
Akanda.

Dillerini unuttuğu atalarını anmak için,
Her Mayıs yirmi bire vurduğunda,
Onlarla Karasu'ya bakıp
İç geçirir ve başlardı ağıta;
"Dinleyin insanlar,
Dinleyin Hepiniz..."

Serhat Sungur

Yitirilmemiş Kadınlar

Ve yine kavruk dudaklı Anadolu'da
Yitirilmemiş kadınlarla
Yola gelen oğullar
Ağıt vermeye gelmişler
Ne fazla ne eksik
Son şansımızı
Son bulmamızı
Yalana sarılmadan
Yol vermeden
Yitirilmiş kadınlara
Armağan ettik demişler
Sonrası mı?
Yola gelen oğullarla
Yolsuz adamları
O ağıda sahip çıkıp
Dize getirmeye ant içmişler

"Hangi hikâye ile başladıysa başlasın
O ağıt ardı devam eden haksızlığa
Tek sözümüz
Artık ayağa kalkmalı kadınlar
Ya hep birlikte ya hiç olmalılar
Yok olmalı töreler
Söz vermeliler
Bir tane daha eksilmeye artık
Tahammülümüz yok demeliler"
Diye tekrar etmişler

Serhat Sungur

Yolsuz Yolda

O yolda giderken,
Ortadaki şeritleri sayamıyorum artık,
Uzun anılara dalmak üzere o yolda giderken
Ya Kayboluyorum,
Ya Kendimden geçiyorum,
Ya da Bozguna uğruyorum.
Bazen küsüp, bazen de yanaktan sızlıyorum.
Her seferinde noktayı koymaya kalkıştığım
gizli yara,
Ya virgüle dokunuyor,
Ya da amansız hüzne.
Aklıma mukayyet acı düştüğünde yine
O yol geliyor aklıma,
Çocuktuk,
Öfkesiz ve diri.

Leğende yıkanıp,
tren rayına bozuk paralar koyan bizler,
o yolda giderken,
yenilmemiş bir ordu gibiydik.
Hayatsız kaldığında düşler
Ya da gönüller,
yenildik.
Her gece aynıyı
sorgulayıp,
solumu sızlattı,
yarınsız bıraktı
anılar beni.
İşte o yolda giderken gördüğümde seni,
sen ne hissediyordun peki ,
Hissettiğimi mi ?

Serhat Sungur

Yüce Enlil

Bir kaç yıkılmış ev
Yıkılmış ev önü bir adam
Adam yanı inleyen kadın
Boylu boyunca
Sefalet
Boylu boyunca
Çaresizlik var
Mezopotamya Bıraktığın gibi Hiç değişmiyor Rahipten rahibe geçiyor
Diğer yandan Sen zamanı göğе bakanlar
Şimdi cehaletten ölüyor
Artık her yerden görünen
İçten bir ağıt var herkeste
Bugünlerde avuçlarımı
Sin'in ışığı ile dolduruyorum
Nerdesin Yüce Enlil

Serhat Sungur